

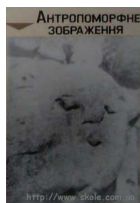
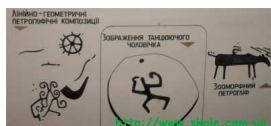
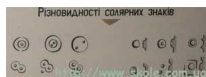
На території Сколівського району, зокрема на окраїнах сіл Підгородець, Ямельниці та Крушельниці винайдено кам'яні сокири — шліфовані, ромбовидної форми та крем'яний ніж. Крім того, в с. [Підгородці](#) (поле «Гори») дослідником **Миколою Бандрівським** виявлено і досліджено первісне поселення епохи неоліту, яке складалося з господарської споруди, невеликої стоянки-житла, що належало вже не родовій общині, а сім'ї. Житло за своєю структурою напівземлянкове, домівка укладена кам'яними плитами. У житлі виявлено уламки черепків, сліди вогнища та перепаленої глини. Все це дає підставу твердити, що в епоху неоліту, тобто більше як 5000 років тому, тут жила людина, яка вела господарське життя, виробляючи і використовуючи кам'яні знаряддя праці.



Розумну людину цікавила не тільки матеріальна сфера життя. Їй притаманна була і духовна сфера діяльності. Зафіксовані близько 300 **петрогліфів** (наскельних рисунків) на скелях в с. [Урич](#), солярні знаки, парсуни підтверджують, що в розумної людини на території нашого краю був потяг до духовного, надприродного, бажання спілкуватися з ним, просити в нього благополуччя для роду, сім'ї. Петрогліфи, різні за змістом, формою і стилем виконання, свідчать, що над ними працювало декілька поколінь митців. Петрогліфи у формі лунок, дискосферичних кіл — це солярні (сонячні) знаки бронзової епохи і що вони мають безпосереднє відношення до культу сонця.

Можна вважати, що як і солярні знаки, так і великий петрогліф-парсуна (зображення людського обличчя) були в епоху бронзи святиною і ймовірно передували слов'янському богові Сварогу чи Дажьбогу. Цікавим є петрогліф антропоморфного зображення (зображення людини) у формі танцюриста з піднятим вгору серпом у руках. В цьому антропоморфному петрогліфі зображено жерця, що мабуть, виконує обрядовий танець на честь бога родючості, врожайного літа — майбутнього слов'янського бога Купайла. **Урицькі петрогліфи** — свідчення того, що в даному регіоні функціонувало перше святилище для спілкування людини з її Творцем.





В с. [Сопіт](#) археолог **Лариса Крушельницька** в 1972 р. дослідила тілопальний

могильник з 150 похоронними урнами. В урнах — залишки попелу, подрібнені перепалені людські кістки, бронзові браслети. Поруч з урнами — велика кам'яна площадка. Це місце кремації померлих. Бронзовий молоток був засобом подрібнення останків кісток покійників після їх кремації.



У 1988 р. дослідник **Микола Бандрівський** в с. [Підгородці](#) (поле «Гори») виявив і дослідив стародавнє поселення, яке складалося з господарської споруди, невеликої стоянки — житла, що належало вже не родовій общині, а сім'ї. Житло за своєю структурою напівземлянкове, домівка укладена кам'яними плитами. У житлі виявлено уламки черепків, сліди вогнища та перепаленої глини.

Можна вважати, що й урицьке святилище, і сопітський могильник, менш-більш синхронні, належать до епохи бронзи і аналогічні за етногенезисом — є фракійськими, скіфськими, а святилище, можливо, ще й протослов'янським і ранньослов'янським.

□

□

□

□

□

□

□

□

Матеріал взятий із книги «Сколівщина»  
Інститут народознавства НАН України, 1996 р.  
<https://skole.com.ua>